

Fer la bugada

Dij, 14/04/2016 per Josep Maria Solà

[Mirant el text](#)

Seguim llegint, a la segona lectura d'aquests diumenges de pasqua, fragments del llibre de l'Apocalipsi. Aquest diumenge pertoca llegir una selecció de versets del capítol setè. (Ap 7,9.14b-17). Fidel a l'estil del llenguatge apocalíptic, el text es presenta carregat d'una simbologia que invita a entrar en el detall d'aquestes imatges.

“S'estaven drets davant el tron i davant l'Anyell” (v.9). El tron es refereix al tron de Déu i l'Anyell fa referència a la persona de Jesús. Recordem que Joan Baptista, parlant de Jesús, dirà: “Mireu l'Anyell de Déu” (Jn 1,35). Estar dret davant el tron i l'Anyell i per les paraules de lloança que vindran tot seguit (el text litúrgic les omet) fa pensar que ens trobem davant d'una celebració litúrgica en el temple celestial. També és possible que el text s'inspiri en les audiències reials o imperials d'aquella època. Els rebuts en audiència estan drets davant el tron i el rei o emperador està envoltat dels seu ministres, assessors o cortesans (aquí l'Anyell, els àngels, els ancians) que intervenen en l'acció i intercedeixen pels presents. La postura corporal d'estar dret és un indicatiu de dignitat. És la dignitat contrària a la postura de submissió dels qui han estat perseguits. És la dignitat adquirida amb les penúries de la persecució o el martiri.

El vestit blanc i les palmes són els símbols del triomf. En el capítol anterior l'autor de l'Apocalipsi parla dels qui han estat “immolats per causa de la paraula de Déu i del testimoni que n'havien donat” (6,9). Demanen que se'ls faci justícia i se'ls dona un vestit blanc. Aquests apareixen en el capítol setè com a triomfadors portant el vestit blanc. Blanc era el vestit dels sacerdots que oficiaven al temple de Jerusalem, blanca era la toga dels magistrats i era un indicador de prestigi en l'imperi romà. En simbologia bíblica blanc és el vestit que porten els personatges que pertanyen al món celestial o diví: el vestit de Jesús transfigurat (Lc 9,29); el jove amb vestit blanc que anuncia la resurrecció (Mc 16,5); el dels homes que es presenten en l'ascensió (Ac 1,10). La palma era un dels emblemes de la dea Victòria i una branca de palmera es donava en l'antiguitat als triomfadors dels jocs olímpics o de batalles militars.

Un diàleg retòric, típic de l'estil apocalíptic, introdueix la interpretació de la visió (v.13ss). No presenta cap dificultat entendre que la tribulació es refereix a la persecució. L'afirmació fonamental és: “Han rentat els vestits amb la sang de l'Anyell i els han quedat blancs” (v.14). Rentar amb sang és una imatge ben rara. S'hi pot veure una referència al sistema de sacrificis de l'Antic Testament on la sang dels animals oferts en sacrifici atorgava la neteja espiritual. Era un ritual de purificació que possibilitava entrar a la presència de Déu. Les comunitats cristianes lectores de l'Apocalipsi entengueren que els sacrificis d'animals han estat substituïts per la mort de Jesús a la creu, entesa com un sacrifici. La mort resultant de la persecució s'associa a la mort de Jesús i en rep el seu efecte vitalitzador. Els que han estat víctimes de la persecució han entès bé que el seguiment a Jesús i el vertader testimoni passa per la creu.

La túnica s'identifica amb la identitat de la persona. Rentar el vestit vol dir que s'ha produït una transformació de la persona en el seu interior i en la seva espiritualitat. La vinculació amb la mort de Jesús ha fet operatiu el pas d'estar

tacat per la covardia de no voler donar testimoni a l'estat de puresa, neteja i santedat que dona el fet de ser testimoni de Jesús.

Diumenge 4art de Pasqua 17 d'Abril de 2016